

İlk aşkım ve ilk acım,

Fuzulî, Bağdat'tan Hille'ye dönerken Anadolu şairlerle yaptığı şiir sohbetlerinin lezzetini dimağında; hükümdara sunduğu kasideye karşılık kendisine bağlanan günde dokuz akçelik maaşın hazzını zihninde; üç ay önce bırakıp gittiği ailesinin hasretini kalbinde ve Babil Cemiyeti hakkında öğrendiklerinin ağırlığını da ruhunda taşıyordu. Matarasının kayışına her el uzattıkça benliğine karabasanlar hücum etmesine artık izin vermeyecekti. Kanun Koyucu'nun lütfettiği dokuz akçelik maaş sayesinde daha rahat bir hayat yaşayacak, bilime ve şiire daha fazla zaman ayıracaktı. Arapça ve Farsça yazdığı kitaplar ve şiirlere Türk diliyle yazılmış yenilerini eklemeyi arzuluyordu.

Ailesinin onu hasretle kucakladıklarının üçüncü ayında, Bağdat'ta yaşadığı maceralar aklından silinmiş ve ilk olarak Hille'li bezirganlara iki kısır koyun vererek Bağdat abadilerinden ve Frenk parşömenlerinden bir tomar kağıt ısmarlamıştı. Oradayken parasızlık yüzünden alamadığı kağıtlardı bunlar. Ve üzerine, hani o İstanbul'lu şairler ile tadına doyamadığı şiir dolu gecede Hayalî Bey'in sözünü ettiği öykü yazılacaktı. Daha şimdiden, kendisini sınav verecek bir öğrenci gibi hissediyordu:

"Çöl kızı Leyla ile çılgın aşıkı Kays'ın öyküsünü Türk diliyle yazsanız!" demişti Hayalî Bey "Ve bu gizli hazinenin sandığını açıp eski bahçeye bir taze güzellik verseniz!" diye onun şairliğine olan güvenini belirtmiş, iltifat etmişti. Fuzulî, zor bir işe başlayacak olmanın tedirginliğini duyuyor, adeta lodos öncesi melankolilerde geziniyordu. Zihni her an yeni bir öykü kurgusuyla meşguldü, İranlı ve Türk şairlerin daha önce yazdıkları bütün Leyla ile Mecnun öykülerini arıyor, buluyor, kopyalarını aldırıp getirtiyor, okuyor, beğeniyor yahut beğenmiyor ama her birini defalarca inceliyordu. Şairlerin her birinde ayrı bir üslup vardı, kimisi olayları özetleyip tasvirleri çok uzatmış, kimi olaydan başka bir şey anlatmamıştı. Bazısının şiirinde yavan bir söyleyiş göze çarpıyor, bazısı zirve güzellikleri anlatıyordu. Üslup denen şeyin önemini bir kez daha anladı ve "Ben" dedi içinden, "Ne olayları, ne tasvirleri anlatmalıyım! Ben aşkı anlatmalıyım, her şeyiyle aşkı anlatmalıyım."

Kağıtlar eline ulaştığında, artık öyküsünü yazmak için kendini hazır hissediyordu. Öncelikle yumurta akı ve nişasta ile bir ahar hazırladı. Basık tavanlı kerpiç evinin ortasında kalan penceresiz çalışma odasının serin döşemesine deste deste yaydığı parşömenlerin düzlenmesi için uçlarına mermer parçalarından ağırlıklar bastırarak bir sünger ile muhallebi kıvamındaki aharı yavaş yavaş ve yedire yedire sürüyordu. Arkalı önlü iki defa yaptığı bu işlemin sonunda kâğıtları yaprak yaprak kurutuyor ve yeniden desteleyip gerdiriyor, üstüne ağır taşlar koyuyor, sonra tekrar aharlıyor, tekrar kurutuyordu. Sürdüğü sıvının kalınlığını bir düzeye indirmek ve pürüzsüz sayfalar elde etmek için üzerine cilalanmış silindirik tasları mühre niyetine bastıra bastıra sürerken, elinin altında tuttuğu her bir sayfanın yazı ile buluşmak üzere acı çektiğini, acıların da bağrına güzellik olarak yansıdığını bilemezdi elbette.

Fuzulî tomarlardan bir yenisini açtığında yere saçılan çörek otları ve lotus yapraklarına bakakaldı. Odasına güzel bir koku yayılmıştı. Nil kıyılarında biten lotus esansı ile her gün bedenini ovan Enlil'in kokusu gibiydi bu. Çörek otları birer birer toplarken parmaklarının ucuna dolanan bir şeyi fark etti. Bu, Hıta ülkesinin miskleri kadar kara uç tel saç idi ve dimağını sarhoş eden bir koku yayıyordu. Birdenbire çöl kızı Leyla'nın silueti belirdi gözlerinin önünde. Yüreğinin derinlerinde bir yerlerde buruk bir sancı hissetti.